

שיעורו השבועי של מרן
הראשון לציון הגאון הגדול
רבינו יצחק יוסף שליט"א

כותב השיעור: הרה"ג הרב יצחק לוי שליט"א

דיני הנאה מחילול שבת

היא קודש ואין מעשיה קודש

א. כאמור בשיעור הקודם, בגמרא (בבא קמא ע"א): נחלקו רב אחא ורבינא בדין מעשה שבת – תבשיל שהתבשל בשבת – אם אסור מהתורה או מדרבנן, האם מה שנאמר בתורה "ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם", מאן דאמר דאורייתא, מה קודש – קרבן – אסור באכילה, אף מעשה שבת אסור באכילה. מאן דאמר דרבנן "היא" קודש ואין מעשיה קודש. ובגמרא חולין (צ"ג) וכן בפסחים (ע"ד): אמרו: כל מקום שחולקים רב אחא ורבינא ולא כתוב מי אמר מה, רק "חד אמר כך וחד אמר כך", רב אחא מחמיר ורבינא מיקל, והלכה כרבינא שמיקל, כי רבינא היה בתרא, והלכה כבתרא. ולפי זה בדין מעשה שבת שנחלקו אם זה איסור דאורייתא או דרבנן, רבינא הוא המיקל והלכה כמותו שמעשה שבת דרבנן. כך כתב המבי"ט בקרית ספר, הביאו השד"י חמד (מערכת מ כלל צה, דף תקט ע"א). וכן פסק רבי יהודה עייאש במטה יהודה (סי' שיש ס"ק א), וכן פסק הרב משה פיינשטיין בשו"ת אגרות משה (חאו"ח סימן קכג), שמה שהתבשל בשבת אסור מדרבנן בלבד, כי היא קודש ואין מעשיה קודש. ויש בזה כמה נפקא מינה להלכה.

גנאי לאכול איסור

ב. הלבוש סובר שהנאה ממעשה שבת אסורה מהתורה. וכן כתב בספר דמשק אליעזר (חולין דל"ז ע"א), והביאו בספר יד מלאכי (כלל תקסד), ומסביר שכאן לא נאמר הכלל שהלכה כרבינא שמיקל, כיון שהוא מידי דאכילה, וגנאי הוא לו שיאכל מדבר אסור, כי גופו מתגדל ממה שאוכל, ולכן צריך להחמיר כרב אחא שמעשה שבת דאורייתא.

הגנאי הוא בחפצא ולא בגברא

ג. על טענה זו שיש גנאי במה שמתגדל גופו מאיסור, יש להשיב, שכאן האיסור הוא רק

ב'זמן' שהתבשיל התבשל בשבת, התבשיל עצמו הוא מותר, הבשר היה חלק בית יוסף¹, ורק הזמן שהתבשל בו הוא שגרם לאיסור, אם כן אין כאן איסור ב'חפצא', רק על ה'גברא', ובאופן זה אין כאן גנאי להחשיב שגופו התגדל מאיסור.

איזו תקלה לא באה לצדיקים

ד. יש דוגמא לזה בתוספות (גיטין ז.): אמר רבי אבהו לעולם אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו, שהרי אדם גדול – רבי חנינא בן גמליאל – הטיל אימה יתירה בתוך ביתו והאכילוהו איסור גדול. הגמרא מקשה, וכי יתכן שהאכילוהו איסור, והרי אפילו בהמתם של צדיקים אין הקדוש ברוך הוא מביא תקלה על ידם, ידוע המעשה בחמורו של רבי פינחס בן יאיר שלא רצה לאכול שעורים שלא עישרו אותם (חולין ז רע"ב), ואם כן צדיקים עצמם לא כל שכן? אלא ביקשו להאכילו איסור גדול – אבר מן החי – ולבסוף לא האכילוהו. מסביר רש"י ששחטו בהמה, ונאבד אבר אחד, וכשראו כך עבדיו פחדו ממנו וחתכו אותו אבר מבהמה אחרת, וכמעט נכשל באיסור גדול, וברגע האחרון שמרו אותו מן השמים שלא יאכל. ומכאן ילמד אדם להשרות רוגע בבית ולא להטיל פחד על אשתו ובניו ובנותיו. התוס' שם מקשים ממה שאמרו במסכת שבת (י"ב), על רבי ישמעאל בן אלישע שעבר על גזירת

1 אני יודע על רב מרוקאי אחד, שעשה סעודת סיום מסכת בבית שלו, והזמין אברכים שלנו מכולל חזון עובדיה, והנה באמצע הסעודה אמר להם שהבשר הזה הוא בשר 'כשר' ולא 'חלק'. האברכים מיד משכו ידיהם ולא רצו לאכול, ואותו חכם אמר להם: כך נהגנו במרוקו לאכול בשר 'כשר'. אבל כפי שאמר הרב המקדים בצדק, במרוקו לא היה מצוי להם בשר חלק, ולכן היו מוכרחים להקל, אבל בארץ כולם צריכים להחמיר בזה, הרי יש כאן חשש דאורייתא שלא איסורי טריפות.

העיר	הדלקת הנרות	צאת השבת	רבינו תם
ירושלים*	19:10	20:21	21:18
תל אביב	19:28	20:19	21:15
חיפה	19:31	20:22	21:19
באר שבע	19:28	20:19	21:14

* לנוהגים 40 דקות לפני השקיעה

תוכן העניינים:

עמ' 1-4 השיעור השבועי

מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א

עמ' 5 פרשת שלח

הרה"ג רבי ברוך שרגא שליט"א

עמ' 5 משפטי ישראל

הרב ישראל לורי שליט"א

עמ' 6 חכמת הנפש

הרה"ג הרב י. ישראל לוגסי שליט"א

עמ' 6 לחיות בבריאות

פינת צמחי מרפא-צמח הקצח

עמ' 7 פניני מרן

סיפורים על גדלותו של מרן

עמ' 7 ישועות גדולות

סיפורים מהקוראים על ישועות

עמ' 8 אבות ובנים

מדור חינוך ע"י הרב י. יעקובסון

עמ' 8 הסקולה השבועית

חידת השבוע

על פרשת שלח

המעוניין לקבל את העלון לביתו בדואר 24 בעלות השליחה חייגו: 02-6502728

המעוניינים לשמוע את השיעור של מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א, בטלפון חייגו: 0527-108-108

לקבלת העלון במייל חנינו שילחו לכתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

ערב ראש חדש תמוז

יערכו אברכי כולל "לב אריאל"

תיקון גדול לנפטרים

ביום זה יעלו
מנין אברכים
יראי שמים
על ציונו
של מורנו ורבינו

רבי **עובדיה יוסף** זצוק"ל
לערוך את התיקון הגדול

למסירת שמות לתיקון הנפטרים

חייגו עכשיו:

02-6508484

כולל לב אריאל

היה רעש גדול על העירוב, הרב יוסף רפול שליט"א ורבי ברוך בן חיים זצ"ל התנגדו לעירוב, כי כאשר אין עירוב אנשים לא מטלטלים כלל, אבל כשיהיה עירוב יתחילו לסמוך עליו. אבל מרן זצ"ל הורה לעשות עירוב, כדי להציל את אותם שמטלטלים בלאו הכי.

פשט דברי מרן

ט. פשט דברי מרן השלחן ערוך (שמה סעיף ז) שרחוב ברוחב שש עשרה אמה הוא רשות הרבים דאורייתא, ולא מועיל לו עירוב. ומי שסומך על העירוב הוא סומך על הדעה השניה שם שרק רחוב שעוברים בו ששים רבוא כל יום הוא נחשב רשות הרבים. וזה לא מצוי כמעט, אלא רק ברחובות הגדולים בחוצה לארץ.

חכמים שלא לקרוא לאור הנר כשאין משהו עמו ששומר עליו, שמא יטה את הנר, וקרא והטה², וכתב בפנקסו שכשיבנה בית המקדש יביא קרבן חטאת שמנה. והלוא אן הקדוש ברוך הוא מביא תקלה על ידי צדיקים? אלא רק כשאוכל איסור ומתגדל גופו מהאיסור זהו גנאי, ובזה אין מביא תקלה. ועוד מקשים התוספות ממה שאמרו בראש השנה (כא): לוי הזדמן לבבל, וראה שאוכלים תבשיל בי"א תשרי, במוצאי כיפור, אבל באמת זה היה י' בתשרי, כי עיברו את חודש אלול, היום לעולם אלול חסר, אבל אז עיברו את החודש, אמר להם: "בסים תבשילא דבבלאי ביומא רבה דמערבא", במקום לומר כל נדרי כמו בארץ ישראל אתם אוכלים חמין. אמרו לו אתה שמעת בעצמך מבית הדין? לא שמעתי מבית דין מקודש. המשיכו לאכול. והלוא אין הקדוש ברוך הוא מביא תקלה על ידי צדיקים, ובבבל היו חכמים, 'איכא סבי בבבל' (ברכות ח.). אלא מכיון שהאיסור לא היה ב'חפצא', התבשיל עצמו היה כשר רק הזמן הוא שגרם את האיסור אין בזה גנאי כל כך כמו מאכל האסור בעצמו.

אם יש שמירה לצדיק ממשו חמץ

ה. אומרים בשם האר"י ז"ל, שמי שנזהר ב'משו חמץ', מובטח לו שלא יחטא כל השנה. ואם רבי ישמעאל קרא והיטה, בודאי שלא נזהר ב'משו חמץ', והלוא אין הקדוש ברוך הוא מביא תקלה על ידי צדיקים? אבל צריך לומר שאולי נכשל רק בחמץ שהתערב, ביבש חד בתרי בטיל, ובלח בטל בששים, ורק מדרבנן לא בטל, ולכן אין כאן איסור 'חפצא', ורק איסור 'גברא', ובזה אין שמירה מיוחדת שלא יכשל.

אין סתירה לבחירה

ו. לכאורה מה שמבטיח האר"י ז"ל זה סותר את הבחירה, הרמב"ם (פ"ה מהלכות תשובה הלכה ג) כותב שענין הבחירה להיות צדיק או רשע זהו עיקר גדול, והוא עמוד התורה והמצוה. ולכן מי שעובר עבירה לא מקבל מיד עונש, כי אז לא היה בחירה, כי היו רואים כולם איך שפלוני חטא ונענש, לכן אין עונש מיד ולא שכר מיד. ואם כן איך מבטיח האר"י ז"ל שלא יחטא כל השנה? אלא שיהיה לו יותר סייעתא דשמיא שלא לחטוא, אבל אם ירצה לחטוא אף אחד לא ימנע בעדו. רק מהשמים ישמרו עליו שלא יחטא בלא כוונה, כמו שקורה לפעמים אדם עובר ברחוב ולפתע נדלק פרוז'קטור, או שהולך ברשות הרבים במקום שאין עירוב, ונכנס לו עפר בתוך הנעליים ומטלטל אותו ארבע אמות ברשות הרבים, מחטא כזה ישמרו אותו מהשמים.

דנו אותו על עפר בנעליים

ז. מהרח"ו בשער הכוונות (בענין שחרית של שבת, דף עד ע"ד) מספר: הגיד לי מורי (האר"י) ז"ל, כי פעם אחת הראו לו בהקיץ חכם אחד גדול בדורו, מן הדורות הקודמים אלינו, שהיו דנים אותו בשמים על שפעם אחת היה הולך בדרך ביום שבת, ונכנס מאליו מעט עפר בתוך מנעלו בלתי כוונה, ולא נזהר להסירו, והלך בו ארבע אמות ברשות הרבים, וכאשר הגיע זמן החכם ההוא להעלותו מדרגה למעלה מן המדרגה שהיתה לו עד אז בגן עדן, ובפעם הראשונה לא נענש על דקדוקי מצות כאלה, ורק עתה שרצו להעלותו למדרגה עליונה יותר היו דנים ומענישים אותו על דקדוקי מצות כאלה.

צריך לחזק את ידם

ח. זה מדובר כשאין עירוב, אבל אם יש עירוב זה מיקל את האיסור, ולכן כל מקום שעושים עירוב צריך לחזק את ידם. הייתי עכשיו בחוצה לארץ, ורוצים לעשות שם עירוב, אבל יש כמה אברכים קיצוניים שמוחים על כך, כיון שלדעת מרן יש רשות הרבים דאורייתא ולא מועיל העירוב. גם בזמנו

2 מספרים על חכם אחד שהיה לומד עם חבירו בשבת לאור הנר, והנה באמצע הלימוד היה צריך להביא מסכת כתובות, קם לספריה ומכיון שלא היה שם אור לקח את הנר לראות היכן יש מסכת כתובות, כשראה כך חבירו, צעק לו: שבת! שבת! ענה לו: לא! כתובות! כתובות!...

המעוניינים לשמוע את השיעור של מורינו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א, בטלפון חייגו: 0527-108-108

לקבלת העלון במייל חינם שלחו לכתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

ששים רבוא

י. לפני כמה שנים הייתי בניו יורק ונפגשתי עם הרב מנשה קליין זצ"ל בעל 'משנה הלכות', והוא סיפר לי דבר מענין, שהוא בדק כמה אנשים עוברים כל יום ב'אושן פארק', זה כביש רחב מאוד עם ששה נתיבים מכל צד, והכביש ארוך מאוד כאורך הגלות, ומגיע עד האוקיינוס, תלמיד שלו עמד שם יום שלם וספר, ולא הגיע לששים רבוא. זה חידוש, כביש זה יש בו כל הזמן נוסעים בו וקשה להאמין שאין שם ששים רבוא. וכן 'אושן דליזה' הוא רחוב רחב וארוך, שם נראה שהוא רשות הרבים לכל הדעות.

דוקא מפולש

יא. לדעת החזון איש (סי' קצאות ה) והלאה רשות הרבים דאורייתא צריך להיות רחוב מפולש מעבר לעבר, ולדבריו אין היום כמעט רשות הרבים דאורייתא, כי כל הרחובות אינם מפולשים, למשל רחוב יפו, בסופו הוא מתפצל ופונה לכמה רחובות. ומרן זצ"ל בשו"ת יביע אומר (ח"ט חאו"ח סימן לג אות ו) הביא לו סייעתא מכמה ראשונים, שכל שאינו מפולש אינו דומה לדגלי מדבר ולא נחשב רשות הרבים דאורייתא.

דוקא ברגל

יב. יש עוד קולא לפי מה שכתב בשו"ת בית אפרים (סימן כו) חידוש, שאם הרבים עוברים שם בעגלות או במכוניות, גם כן אינו נחשב לרשות הרבים אלא לכרמלית, כיון שאינו כדגלי מדבר. סברא זו חזי לאצטרופי, ולכן דעתו של מרן זצ"ל היתה לעשות עירוב בברוקלין. והחרדים לדבר ה' יחמירו שלא לטלטל, אבל מאידך צריך להשתדל למנוע את הרבים ממכשול.

החרדים יחמירו

יג. גם אני הייתי בכמה מקומות בחו"ל, ושאלו אותי אם לעשות עירוב. אמרתי להם: אנחנו הולכים בדרכו של מרן שהורה לעשות. הקשו לי: אבל רב פלוני שהוא רב חשוב מתנגד לעירוב. אמרתי להם: גם הרב ברוך בן חיים היה רב חשוב והתנגד, ואף על פי כן כאשר מרן היה באחד הביקורים שלו בברזיל, ראה שיש יהודים חלאבים שהולכים בלי כיפה, מפחד הגויים. כשהייתי שם למדנו אחרי התפלה, וראיתי שיש יהודי אחד שהוא בקי בפוסקים, ונהניתי ממנו, בצהריים ראיתי אותו בלי כיפה, עם קרחת... שאלתי: איפה הכיפה? אמרו לי שהם מפחדים שם שלא לבלוט בתור יהודים. בארץ הכיפה יותר הכרחית, מי שחובש כיפה זה משייך אותו לצבור השומרי תורה ומצוות. ויש כאלה בחו"ל שהיו באים עם הכיפה או מטפחת בכיס, וכן יש שבאים עם המפתחות של הבית, והעירוב מונע אותם מאיסור. ב"ה שמעו למרן ועשו עירוב, בניגוד לדעת רבנים אחרים. אלא שמרן כתב להם מכתב שהחרדים לדבר ה' יחמירו שלא לסמוך על העירוב.

מחמיר או חמור

יד. מרן זצ"ל מעולם לא טלטל ברשות הרבים. כשהיינו קטנים היינו לוקחים לו את הספר או את המפתח, וכשגדלנו הנכדים לקחו לו. וגם אחר כך שכתב ביביע אומר הנ"ל צדדים להקל, זה רק בתור 'סמך' למקילים, אבל עדיף להחמיר. מי שקשה לו יטלטל בשינוי, יניח את המפתח בחגורה, או בכובע, או בנעליים, כשמטלטל בשינוי איסורו דרבנן, ובדברבנן ניתן לסמוך על המקילים. וכן כשהולך עם אשתו, והיא עולה עם העגלה ברחוב יחזקאל בירושלים, עליה קשה והיא בהריון, עזוב תעזוב עמו, 'בעליו עמו', אבל הוא מחמיר ולא עוזר לה, זה לא מחמיר זה חמור...

מתעסק

טו. כאמור, מי שנזהר ממשוהו חמץ תהיה לו סייעתא דשמיא שלא יכנס לו עפר בנעליים ויעבור על הוצאה בשבת. אבל באמת גם אם יטלטל את העפר במקום שאין עירוב, יש בזה ספק אם נחשב שעבר עבירה, כיון שהוא בגדר 'מתעסק' ואינו מכין כלל למלאכה, נחלקו בזה הגאון רבי עקיבא איגר (שו"ת רע"א ח"א סימן ח) והרב מנחת ברוך (חאו"ח סימן ט), והבאנו את דברי האחרונים בזה בילקוט יוסף כרך ג (עמ' נא), המסקנא היא שאין כאן חילול שבת כלל, כך נפסוק בעולם הזה, ועל פי זה יפסקו בשמים, וכך לא יענישוהו. וכן מי שנשען על הקיר ולא שם לב שהוא לוחץ על המתג ונדלק האור, הרי זה בגדר 'מתעסק'. וכן אם נשען על מכונת, ולפתע "ותהום כל העיר", האזעקה התחילה להרעיש, "ואשמע אחרי קול רעש גדול", הוא לא התכוין לכך, זה 'מתעסק'. וכן אם היה בכיור סיר עם קצת מים, אבל הוא חשב שהסיר ריק, פינה את הכיור והניח אותו על הפלאטה, והנה לאחר כמה שעות הוא שומע זמזום מהסיר, נמצא שהוא בישל את המים בלי כוונה, הרי זה 'מתעסק'.

מה זה תיקון

טז. כאמור, להלכה 'מתעסק' לא נחשב חילול שבת, ולפי זה יהיה מותר לו ליהנות ממעשהו. אבל בכל זאת טוב שיקבל על עצמו איזה תיקון למה שיצא מתחת ידו. מה זה תיקון? כותב הגאון רבי ישמעאל הכהן בשו"ת זרע אמת (חאו"ח סימן פט) – היה לפני 250 שנה – שבזמננו אין להכביד בתעניות וסיוגופים כיון שהגופות חלשים, ואם יתענה לא יוכל ללמוד טוב, ולכן אין צורך לעשות תיקונים על ידי תעניות, וכמה אחרונים העתיקו דבריו. גם מרן זצ"ל סבר כך, כשהיו באים אצלו בעלי תשובה היו מספרים לו על עוונות שעשו, הרב היה שומע אותם, ואחר כך היה בוכה על כך שיש כאלה מעם ישראל שהגיעו לעבירות כאלו, ומרן היה אומר להם להוסיף בעסק התורה, אם הוא רגיל ללמוד בבוקר שילמד גם בערב, וכן על זה הדרך. וכן מי שחילל שבת דרך 'מתעסק', יוסיף עוד חצי שעה בלימוד התורה.

שלחו לי מכתב

יז. כך כתבנו בילקוט יוסף (שבת ג' עמ' רמד) לפני עשרות שנים, לגבי מי שהרים את המכסה מהקדרה שעל הפלאטה וטפטף מהמכסה על הפלאטה, יש כאן חשש בישול של אותן טיפות, ולכן יעשה תיקון על ידי שיוסיף בלימוד התורה. שלחו לי מכתב ושאלו: והלא אין כאן איסור כיון שזה מתעסק. ועוד, שיש אומרים שאין בישול אחר בישול בלח. ועוד שזה בגדר 'מצטמק ורע לו'. ועוד, שזה 'חצי שיעור'. ועוד, שהטיפות הללו נשרפות, וזה פסיק רישיה דלא איכפת ליה. אבל באמת איזה הפסד יש במה שילמד יותר תורה?! נכון שמעיקר הדין אין איסור, אבל יש מקום לומר שכל אחד נידון לפי דרגתו, כפי שכתב מהרח"ו שבשמים מקפידים גם על דבר כזה, ואם ירצה להתקדם יותר ידקדקו אתו גם על זה, לכן כשילמד תורה יכוין לכפר גם על חשש זה.

ראה שזה איסור גברא

יח. כאמור, תבשיל שהתבשל בשבת אינו אסור באיסור 'חפצא' רק באיסור 'גברא', המאכל כשר, רק אסור לנו לאוכלו. והראיה לכך שמותר לאכול אותו מיד במוצאי שבת, אם בישל במזיד אסור למבשל עולמית, אבל לאחרים מותר מיד במוצאי שבת, ואם בישל בשוגג מותר בין לו בין לאחרים מיד במוצאי שבת. אם גוי בישל בשבת עבור יהודי, התבשיל אסור גם במוצאי שבת עד שיעבור זמן 'בכדי שיעשו', אם משך הבישול נמשך שעה, מותר לאכול את התבשיל רק שעה לאחר צאת השבת, [מכון]

באופן שאין איסור משום בישולי גוים), כיון שיש חשש שאם נתיר לו מיד בצאת שבת הוא יאמר לגוי לכתחילה לבשל לו בשבת כדי שיהיה מוכן לו בצאת השבת. אבל יהודי שבישל בשבת לא צריך להמתין 'כדי שיעשו', כי אין חשש שיאמר לו לבשל בשבת.

הנאה מדבר שיש בו מחלוקת

יט. לדעת רש"י (שבת כ.) אין איסור בישול בדבר שמבושל כמאכל בן דרוסאי, כלומר שהיה מבושל חצי בישול. אבל לדעת הרמב"ם (פרק ט מהלכות שבת הלכה ג) תבשיל שהיה מבושל כמאכל בן דרוסאי, ובא וסיים את בישולו בשבת, חייב משום מבשל. וכך פסק מרן השלחן ערוך (סימן רנז סעיף ד), מה הדין בדיעבד שעבר וגמר את הבישול בשבת? כותב הפרי מגדים (סימן שיח א"א סק"י) שמותר, ואומר כלל: כל מה שהפוסקים חולקים ביניהם אם מותר או אסור בשבת, למרות שאנחנו מחמירים לכתחילה כהרמב"ם ומרן, אבל בדיעבד ספק דרבנן לקולא, שהרי הלכה כרבינא שמעשה שבת דרבנן, היא קודש ואין מעשיה קודש. וכן כתבו כלל זה התוספת שבת, והמשנה ברורה (סי' שיח סק"ב) ועוד אחרונים.

לפיד יהיה משרת שלנו

כ. בשו"ת הר צבי (ח"א סימן קפג) חידש מדעתו, שמעשה שבת נחשב איסור 'חפצא', בגלל שאותם החילונים – שה' יתברך יחזיר אותם בתשובה – אין להם שום פחד מה' יתברך, הם בגדר מומרים, ועושים את האוכל כאיסור חפצא. נחלקו הפוסקים אם יש דין בישולי גוים במומר, להלכה אין איסור בישולי גוים. אפילו יהיה מחלל שבת, יבוא 'לפיד' ויהיה משרת שלנו, ויבשל לנו ביום חול, כמובן נשגיח עליו שהכל יהיה כשר ולא יכניס לנו איסור בכוונה, מותר לאכול ואין איסור בישולי גוים, כך המסקנא בשו"ת יביע אומר ח"ה (חיד"ד סימן י), ולכן תמוה מה שמחדש ההר צבי שיש איסור חפצא במומר.

פלפול קל

כא. מדברי רש"י בכריתות (יד ע"א) משמע שכל איסור תורה הוא חפצא, ולפי זה כתב בשו"ת תורת חסד מלובלין³ (חאו"ח סי' לא אות ה), שמשמע מכאן שכל איסור דרבנן זה איסור גברא בלבד. וכן הסכים בספר נתיבות המשפט (סי' רלד סעיף ב), מרן זצ"ל בשו"ת יביע אומר ח"א (חיד"ד סי' יד אות ח והלאה) מביא אותו, ומפרש לפי זה כמה דברים, זה פלפול קל ואפשר להבין אותו.

מודעה ביום ליום

כב. כותב מרן השלחן ערוך בחושן משפט (סימן רלד סעיף ב, ג), שמי שמכר בשר והתברר שהיה טריפה⁴, צריך לעשות מודעה

3 כשהיינו צעירים מרן זצ"ל היה מדבר איתנו ללמוד בספר תורת חסד מלובלין, ובצעירותי הייתי משתעשע בו, כי יש בו מלא למדנות, אבל הכל בצורה ישרה, על פי דברי הראשונים, כל דבריו מבוססים.

4 צריך להתפלל שלא תצא תקלה מתחת ידו, יש ברבנות מחלוקה מיוחדת "הונאה בכשרות", הם מפתיעים את הסוחרים ובודקין שאין

בעיתון 'יום ליום': מי שקנה יחזיר את הבשר, וימכור לגוי, ויחזירו לו את הכסף. בא אחד שכבר אכל את הבשר ודורש את הכסף, מרן מחלק בין איסור דאורייתא לאיסור דרבנן, בדרבנן – כגון בישולי גוים – חייב הקונה להחזיר את מה שקנה כדי לקבל את הכסף, אבל באיסור דאורייתא אפילו כבר אכל יחזיר לו את הכסף. מדוע, 'אכל לקה ושילם'? אלא כשאכל איסור דאורייתא צריך לעשות תשובה וכפרה, לכן אין כאן הנאה, וצריך להחזיר לו את הכסף. אבל אכל בישולי גוים או שאר איסורי דרבנן, אין צריך כפרה. כך מסביר הרב נתיבות המשפט. אבל שואל מרן ביביע אומר, היא גופא קשיא, מדוע איסור דאורייתא צריך כפרה ואיסור דרבנן אין צריך כפרה? ומסביר שאיסור דאורייתא הוא איסור חפצא, והגוף מתגדל מאיסור, אבל איסור דרבנן הגוף לא התגדל מאיסור כיון שהוא איסור גברא, ולכן אין צריך כפרה.

קטן מותר לשתות לפני הקידוש

כג. ולפי זה מרן ביביע אומר (ח"א חיד"ד סימן ד) מסביר עוד כמה דברים. הבית יוסף אורח חיים (סימן רסט) מביא בשם הגהות מימוניות שמותר לתת לקטן לשתות לפני הקידוש. והטעם הוא לפי שכל איסור לאו הוא איסור חפצא, ולכן גם לקטן אין לתת, וכמו שדרשו חז"ל מהפסוק "לא תאכלום" לא תאכילום" (יבמות קיד.), אבל במצות עשה שהיא מצוה על הגברא, את הגדול חייבו, את הקטן לא חייבו, ולכן גם לשתות לפני הקידוש שהוא מחמת העשה של הקידוש, אין איסור לקטן.

מצוות עשה שהזמן גרמא

כד. ולפי זה מובן מדוע נשים פטורות ממצות עשה שהזמן גרמא⁵. יש הסברים על פי המוסר, אבל לפי המבואר ביביע אומר מובן, מצות לא תעשה היא איסור חפצא, כמובן שהאיסור הוא על הגברא, אבל מתחיל מהחפצא, ומכיון שזה נאסר, גם לאשה זה אסור, אבל מצות עשה היא חובת גברא, והתורה הטילה את החיוב רק על האיש ולא האשה, כיון שהיא עסוקה בצרכי הבית ובני הבית, ואינה פנויה לקיים מצות סוכה, ולולב, ושופר, וקריאת שמע, ופסוקי דזמרה, וכן על זה הדרך.

רמאות, ומידי פעם תופסים שמזייפים את הכשרות, כמובן זה מיעוט, אבל עלול לקרות.

5 על זה אנחנו מברכים בברכות השחר "שלא עשני אשה", שזכינו להתחייב בכל המצוות עשה שהזמן גרמא. יש אחד מאפרת, טוען שצריך שיוין זכויות, עושה חדשות בעל מלחמות, הוא חושב שהברכה הזו זה 'הדרת נשים', אבל באמת זה מדבר על המצוות שאנחנו חייבים במה שהן פטורות. וכי באים ללזל באשה חס ושלום? כמה צריך לכבד את אשתו, כתוב בגמרא (נבא מציעא נט.) שמי שרוצה התעשר יכבד את אשתו, יקנה לה בגדים ותכשיטים, זו הסגולה הטובה ביותר לפרנסה טובה. כמה מרן זצ"ל כיבד את הרבנית ושמע בקולה בענייני הבית, אף פעם לא התווכח אותה בדברים האלו. כמה החמירו על מי שמכה את אשתו ח"ו, תראה בילקוט יוסף על הלכות כיבוד אב ואם (בפרק האחרון) העתקנו מה שכתבו הפוסקים בחומרת הענין דברים נוראים, אין כמו היהדות שמכבדת את האשה.

"אם אתה פִּקְרָב את בני, אני פִּקְרָב את בניך".

בתרומה של 120 ₪ בלבד, תוכלו להכניס
נער אחד תחת כנפי השכינה,
ותזכו לדורות של זכויות לעולם הבא.

להצלת נוער בסיכון, חייגו עכשיו: **02-6502728**

המעוניינים לשמוע את השיעור של מורינו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א, בטלפון חייגו: 0527-108-108

לקבלת העלון במייל חינם שלחו לכתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

פרשת שלח

מאת הרב"ג הרב ברוך שרגא שליט"א ראש אבות בתי הדין בירושלים

פרשת שלח

רש"י שכלב לבדו הלך לחברון להשתטח על קברי אבות העולם שלא יהיה ניסת ונידח לעצת חבריו ואכן התפילה הועילה והוא ניצל, הרי שתפילה מועילה לאדם שלא יכשל בעבירה. שהרי כלב התפלל על עצמו, ואדם שמתפלל על עצמו זה מבחינת הבא להיטהר מסייעין בידו כמ"ש פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם כפתחו של אולם, אבל יהושע איך הועילה לו התפילה, וכנראה שבשעה שברך אותו מרע"ה יהושע ענה אמן על הברכה, ואמן כמוציא מפיו דמי, וכאילו הוא התפלל על עצמו וגם אצל הבריונים מסתמא ענו אמן בתפילה שהתפלל עליהם רבי מאיר, ולכן נתקבלה תפילתו. אבל שאר המרגלים שלא התפללו עליהם ולא התפללו על עצמם וימאסו בארץ חמדה ויוציאו דבת הארץ רעה. ולכאורה יהושע וכלב היו צדיקים גמורים מה היה צורך להתפלל שלא יחטאו על הוצאת דיבת הארץ רעה משאר דברים. ואמרו המפרשים בא וראה כמה יש בכח החברה להשפיע על כל אדם ואדם אפילו צדיק גדול אם משתייך לחברה מסוימת הופך להיות חלק ממנה ומאידך גיסא אנו רואים כמה גדול כח התפילה שיש בכוחה להציל את האדם שלא יפול לתוך התהום שחברה רעה מושכת אליה. וכששלח משה את המרגלים אמר להם לבדוק וראיתם את הארץ מה היא אם יש בה עץ אם אין ופירש רש"י לבדוק אם יש אדם כשר שיגן עליהם, לכאורה איך הם יכולים לדעת אם האדם צדיק או לא, ומה הענין ולקחתם מפרי הארץ, ופירשו המפרשים צדקותו של אדם נכרת לפי פירותיו דהיינו בניו ובנותיו אם הולכים בדרך התורה והיראה זה סימן שהוא צדיק, אבל אם מחנך את בניו ובנותיו במקום שאין רוח חכמים נוחה הימנו ודאי הוא לא צדיק, וז"ש ולקחתם מפרי הארץ האדם יהיה ניכר לפי הפירות שלו שהם בארץ. אבל שאר המרגלים וימאסו בארץ חמדה בא"י שחמדו אותה אבות העולם, כמ"ש האבן עזרא דמי שיש לו חלק בארץ ישראל חשוב הוא כחלק בעוה"ב, ובזה פירשו הפסוק "אחת שאלתי... שבת בבית ה' לחזות בנועם..." מי שזוכה ששבתו יהיה בבית ה' שהוא ארץ ישראל בזה אזכה לחזות בנועם ה' בעוה"ב ועפ"ז מיישבים את המשנה בסנהדרין כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב שנאמר ועמך כולם צדיקים ירשו ארץ. והיכן מוזכר כאן עוה"ב, ולפי האבן עזרא מובן שכל מי שיש לו חלק בא"י חשוב הוא כעולם הבא וכיון שירשו ארץ בעוה"ב יש להם חלק בעוה"ב. וע"ז נאמר "יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים" אדם שהוא מבורך לא מחפש בחסרונותיה של ירושלים וארץ ישראל אלא בטוב ירושלים, ויה"ר שיתקיים בנו "בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס" בב"א.

בפרשתנו השבוע נקרא בעז"ה "שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אני נותן לבני ישראל". נתאר לעצמנו את התקופה שלפני כניסת בני ישראל לארץ ישראל לאחר כל הכיסופים וההבטחות שהיו עוד בהיותם בארץ מצרים והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אותה לכם מורשה, ובכל זאת לפני כניסתם לארץ אמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ כי לא האמינו בטובתה של ארץ ישראל, ומרע"ה חשב אם אומר להם לא צריך לשלוח ולבדוק את ארץ ישראל הם עלולים להגיד מי יודע מה יש שם, שהוא מיוחד שלא נראה את חסרונותיה של א"י, ואם אומר להם כן נשלח מרגלים שיבדקו את ארץ ישראל הם עלולים לומר הנה גם מרע"ה לא מאמין בטובתה של א"י ולכן הוא מסכים לשלוח מרגלים, לכן שאל מהשי"ת מה לעשות, א"ל הקב"ה שלח לך לדעתך. ואמרו המפרשים אני איני מצוה אותך. רמז לו הקב"ה שלא ישלח אנשים בעלי גאווה אלו שאומרים אני ואפסי עוד כי בעלי הגאווה בכל דבר מנסים למצוא חסרונות. מיד שלח משה את המרגלים איש אחד למטה אבותיו, ולהושע בן נון הוסיף לו יו"ד וקרא לו יהושע יה יושיעך מעצת המרגלים. ולכאורה קשה, אם ידע משה שהמרגלים יוציאו דיבה מדוע בכלל שלח אותם שתבוא תקלה על ידם. ועוד למה לא התפלל עליהם כמו שהתפלל על יהושע? ואומר בעל תורה תמימה שמשה לא ידע מעצתם ומחשבתם של המרגלים, אחרת לא היה שולח אותם ורק על יהושע הוא התפלל מפני שחשש עליו ורק עליו, כיון בתולדה הולכת אחרי השורשים שלה, ויהושע בא מיוסף ומצינו ביוסף שנאמר בו "ויבא יוסף את דיבתם רעה אל אביהם" וחשש שמא זה ישפיע גם על יהושע המידה הזאת ולכן התפלל עליו. ומכאן משמע שתפילה מועילה על אדם שלא יחטא. וכן משמע גם בגמרא ברכות י'. על אותם בריונים שהיו בשכנות רבי מאיר והיו מצערים אותו הרבה, רצה רבי מאיר להתפלל עליהם שימותו, אמרה לו ברוריה אשתו למה אתה רוצה להתפלל שימותו שכתוב יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם, לא נאמר חוטאים יתמו אלא חטאים יתמו כיון שיתמו חטאים ממילא אין עוד רשעים, אלא תתפלל עליהם שיחזרו בתשובה התפלל עליהם וחזרו בתשובה. ולכאורה איך מועיל לאדם להתפלל עליו שיחזרו בתשובה, הלא כתוב הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים וחזרה בתשובה זה יראת שמים, אע"פ שמצינו שתפילה הועילה אצל כלב כמו שדרשו רבותינו על הפסוק "ויעלו בנגב ויבא עד חברון" הו"ל ויבואו עד חברון. ופירש

המועונינים לשמוע את שיעורם של הרב"ג הרב ברוך שרגא שליט"א והרב ישראל לורי שליט"א, היינו: 0527-108-108

משפטי ישראל

הרב ישראל לורי שליט"א

להלכה והוסיף שכל הדברים שהחצר צריכה להם צורך גדול או דברים שנהגו בני המדינה לעשותם, הדין שכל בני החצר צריכים להשתתף בזה. וכך פסק השו"ע בחו"מ כדברי הרמב"ם יעו"ש. משמע מכל האמור שדבר שהוא מוכרז לחצר או לבנין כל הדיירים חייבים להשתתף בהוצאות אך אם הדבר אינו מוכרז כל כך לא יכולים להכריחו, ולנידון דידן בענין נקיון הבנין כיון שזה דבר מוכרז לכל השכנים והוא צורך גדול, ועוד שנהגו בני המדינה לעשותו, לכן ודאי שהוא חייב להשתתף בהוצאות ויכולים לכופו על כך. ולכן להלכה דיירי הבנין יכולים לכופ את את הדייר שישתתף עמהם בהוצאות דהרי זה דבר הכרחי לכל בני הבנין.

שאלה: שאלה בנין מגורים שכולם שותפים בנקיון הבנין ובאחזקתו, ואחד מהדיירים אינו רוצה לתת חלקו בענין הזה, האם יכולים השכנים להכריחו או לא?

תשובה: המשנה במסכת בבא בתרא בדף ז': אומרת כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר ומדובר שם מדין היזק ראייה שבני רה"ר לא יסתלקו לתוך החצר והבתים שברשות היחיד וצריכים לשם כך לעשות שער או דלת לחצר, והוצאה זו מוטלת על כל בני החצר, ואם אחד מבני החצר לא רוצה לסייע לכך כופין אותו שאר הדיירים להשתתף איתם כדי לעשות את השער או הדלת. והרמב"ם בפרק ה' מהלכות שכנים הלכה א' פסק דברי הגמרא

חכמת הנפש ביהדות

מאת הרב"ג הרב יעקב ישראל לוגאסי שליט"א

המשך שו"ת משבוע קודם...

שאלה ה: מה אם בן ייש לעשות עם גלוי הקצוקה הראשונה?

תשובה ה: לפנות לייעוץ. להכוונה. ואת טיב המכוון והמייצע עלינו להבהיר היטב: מכיוון שמצויים ברחובותינו אנשי מקצוע תלמידי חכמים מובהקים, בעלי נפש ודעת רחבה; וכיוון שמצויים ברחובותינו "מטפלים" חרדים לא מוסמכים העושים שמות בקרב נפשות רבות, חלקם פועל תחת התואר הפרוץ ביותר בחצרותינו, התואר הרבני, ומדובר בכאלו ששכחו מכבר באיזה צד מודפס רש"י ובאיזה צד תוס' וזוהי סוגיה עגומה שמחד השתיקה יפה לה. מאידך אי אפשר לחשות לגמרי שעה שדם יהודי ניגר. וכיוון שגם בקרב אנשי המקצוע הרשמיים חלוק המצב: יש שנשארו בטהרתם, ויש שהפסיכולוגיה הרסה את זכותם הרוחנית - הצעד הראשון הוא לפנות לתלמיד חכם מובהק וידוע, העוסק גם בהכוונה ויעוץ, כדי שיפנה אותך אל איש מקצוע נכון.

חובה להתריע: במוסדות האקדמיים לא שמעו על רבי ירוחם, ולא קלטו אף פעם מתיקות של רבי נפתלי. וחלק גדול מכלי הטפול המצויים שם הם כ"פרה אדומה": מטהרים (אם בכלל) את טומאת הדכדוכים, ומטמאים את טוהר הנפש הישיבתית. מאידך, ישנם פסיכולוגים שנשארו שלמים ברוחם ותורתם, לבם אל קל נכון, והם מכירים מתוך אספקלריה עצמית - לפני ולפנים עולם של בן תורה. רק אדם גדול, תלמיד-חכם ובעל מחשבה עשוי להפנות את הבעיה המיוחדת לך לאדם הראוי.

שאלה ו: מה אני חולה נפש?

תשובה ו: בנושא הזה אנחנו מצויים בשפל המדרגה והנחיתות העלובה. אנו נעדרים שמץ בגרות ואחריות עצמית לטפל טיפול נכון בעצמנו ובמצוקותינו. בבעיה נפשית יש לטפל בבטחון עצמי כמו באנגינה ושפעת. מותר לתלמיד להמצא בבעיה נפשית. מותר לו להאחז בסבך רגשי. ומותר לו גם לחלות. עצם הגדרת הבעיה

כ'מחלה' יש בה כדי לעורר תקווה. מפגע שהוא בגדר חידה - מתסכל ומבלבל לאין ערוך ממחלה מוגדרת, שניתן לטפל בה בכל המקרים בהצלחה מלאה.

שאלה ז: מהלך נפש איננה הופכת אותי לאדם נחות?

תשובה ז: בהחלט. השאלה הנחיתית והגמדית הזו הופכת אותך לאדם נחות. תולעת ולא איש. לאדם הפוחד מהצל של עצמו. לבן בליעל המוכן להזניח את נפשו; להרוס את עצמו כליל. רק כדי להאחז בצפורניים בשרידי כבוד דמינוי. בעיות נפש אינן פוסחות על בעלי קומה, גדולי תורה ובעלי נפש. ההפך המוחלט. להלן תצוטט אגרתו של ראש קהלות יעקב זצוק"ל המורה, שגם על הנושא הנפשי חל מאמרם "כל הגדול מחברו, וכו'". "... כי כל הראוי להיות גדול ועצום בתורה, מסתערים עליו יותר ויותר הפרעות בצורות שונות, וכשמתחזק לאחוז בעץ החיים - סוף סוף היסורים חולפים..." (מ"ן הגר"י קנייבסקי) הדכאון אינו ברך, והוא עשוי להלום בכל אדם. נכון, עליז, יציב ובוגר. המחבר נפגש בעבר עם אנשי תורה ויראה מובהקים, שנגשו במלא הכבוד והבטחון העצמי הראוי, ועם מלא ה"נכבדות" של נפש מרוממת - לטפול נפשי תרופתי. ניצלו בצורה מפוכחת, זהירה ונבונה - את ה"רשות שניתנה לרופא לרפאות", וחזרו במלא הכוחות לשעיטה הרוחנית. המחבר מודע לחרדה המהלכת לדאבוננו בחצרותינו מהוצאת שם רע, נזקים בשדוכים ובושה חברתית, ואין בכוונת הספר לחנך ולשנות תפיסות מעוותות, ילדותיות, של דור שלם. בנושא הזה ניתן מכל-מקום להרגע לחלוטין. כל מטפל רציני מודע לבעיה החברתית הזו, וניתן לקבל טיפול מסור ומיומן, תוך חסיון וסודיות מוחלטים.

המעוניינים להיפגש לעיצה ותושיה בכל תחומי החיים עם הרב"ג יעקב ישראל לוגאסי שליט"א ללא תשלום

חייגו: 054-8461113

להזמנת חוגי בית עם כבוד הרב יעקב ישראל לוגאסי שליט"א ניתן להתקשר: 054-8461113

פתגם השבוע:

מחבב אני את דיברת החכם אבל יותר את שתיקת הכסיל

רבי חנוך גרשון מראדיזין

לחיות בבריאות

פינת צמחי מרפא - צמח הקצה

אמר רב חמא בר חנינא: הרגיל בקצה אינו בא לידי כאב לב
תיאור הצמח: קצה הוא עשב חד שנתי ושחור מאוד. המקור הטוב ביותר לזרעי קצה הוא מצרים וישראל. זרעי הקצה מעט חריפים ומשמשים כתבלין. הקצה מכונה "הזרע המבורך", כי הוא אוגר בתוכו סגולות רפאיות טבעיות רבות ונדירות. שמן הקצה מכיל ויטמינים E.C.B1.B2.B3.B6 וחומצה פולית, מינרלים, סידן, ברזל, נחושת, אבץ, זרחן, חומצות אמינו, חומצות שומן נוגדות דלקות.

סגוליות הרפואיות: מחזק וממריץ לעור יבש ורגיש סדוק ומגורה במיוחד לאחר הבדלי קור וחום בחורף ולאחר שתייה. מעולה לפסוריאזיס, אקזמה, עור יבש, פצעים מוגלתיים, אקנה ויבלות. קוטל תולעים במעי, משכך גזים, מחזק, וממריץ. השמן מנקה את דרכי המרה, מסייע לעיכול, מקל על מחלות, פרקים ושגרון, טוב לקרוהן וקוליטיס. חיזוק המערכת החיסונית משכך כאבים מיגרנות, אפטות, מווסת הורמנלי מונע גלי חום, הקצה הוא

אנטי דלקתי, ואנטי ויראלי, מוריד רמת סוכר בדם, תורם לשינה טובה, אנטי דכאון ובעל השפעה חיובית למחלות אלרגיות. לא מומלץ לנשים בהיריון

אופן שימוש: הפקת השמן צריכה להיות בכבישה קרה בלבד שמאפשרת שימור של התכונות והאיכותיות הרבות שמייחדות את שמן הקצה מינונים לפירוק קצה בשמן זית: לקחת כלי מזכוכית של 250-500 מ"ל, למלא עד שליש הגובה קצה ואז להוסיף שמן זית עד הסוף. לחכות שבועיים שלושה ובזמן הזה לנער פעמיים ביום עד למצב שהקצה "עבר" לשמן. הרבה מהחומרים שהקצה מחזיק בתוכו מסיסי שמן ועוברים לשמן הזית (אגב, אפשר גם שמן אחר). השתמשו בכך שמן ביום להנאה ובריאות כל המשפחה ולחיי נצח..

לקבלת העלון במייל חינוך שלחו לפתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

ישועות גדולות

פניני מרן

עוצמות של לימוד

באחד הלילות איחר הנער הרך להגיע לבית הוריו, ולא שמעו בני הבית את דפיקותיו. התיישב הנער על מדרגת החצר, ולאור הלכנה שהייתה במלואה שינן את תלמודו עד לאור הבוקר...

כאשר העוני היה רב בבית, רצה האב שגם בנו עובדיה יעזרו לו לפרנס את המשפחה, נתן לו שק סוכר והניחו בשוק למכור את הסוכר. בלילה חזר העילוי עם שק ריק. שאלו אביו: "והיכן הכסף?" ענה הבחור המתמיד: "אני ישבתי ולמדתי, ולא שמת לי לב מי בא ולקח את הסוכר". ראה האב שאין בנו עובדיה מתאים לעבודה, עזבו לנפשו והניחו ללמוד תורה כחפצו.

באחד הימים עברה הישיבה ללמוד בבית הכנסת "סילוורה", בגלל פרעות הערבים. בימים טרופים אלו עשו הבחורים לעצמם חופשה ל-10 ימים. אך מרן זצ"ל לא היה אצלו מושג של נופש כלל וכלל בכל ימי חייו, ולכן הוא נשאר לבדו בבית הכנסת, והחל ללמוד בהתמדה רבה מסכת בבא קמא, כאשר חזרו הבחורים מחופשתם, מצאוהו אוזן כבר בדף צ"ט. כך ניצל את זמנו עד שהספיק ללמוד 98 דפי גמרא בימים מועטים...

התקשרתם אלינו מיד עזרא ושולמית לתרום לבית התמחוי תרומה בסך של 150 כפול 12, מבחינתי רציתי מאוד לתרום אך בעלי התנגד, אז אמרתי לכם שלא. ולא ידענו עד כמה הפסדנו, כי יום למחרת התקלקל לנו המקרר בהפתעה ועלות התיקון עלה לנו בדיוק 1,800 ₪, המחיר שהצעתם לנו ביד עזרא. הצטערנו שניינו שכספינו הלך על תיקון מקרר במקום שילך לעזרא לנזקקים.

שרה מ. מירושלים

עקב הפרסום שפורסם בעלון הקודם אני רוצה ליידע אתכם שהינכם יכולים לפרסם גם את המקרה שלנו כדי שמי שעוד לא יודע לאן לפנות יעזר. כי אתם ארגון שה' עוזר לו ואוהב את מעשיו, גם אני ובעלי ציפינו שנים רבות לפרי בטן והרב של בעלי הציע לנו שנאמץ ילד וילדה יתומים, התקשרנו מיד ליד עזרא ושולמית ואימצנו שני יתומים תאומים לבית החם של יד עזרא ושולמית במחיר של סה"כ 320 ₪ לחודש במשך שנה, ואחרי שנה בדיוק, באותו החודש, ילדתי את שני ילדי התאומים. ה' יברך אתכם וישמח גם אתכם.

תהילה ר. מבני ברק

אם גם לכם יש סיפור של ברכה וחסד לזיכוי הרבים
שילחו למייל: betmaran1234@gmail.com

בהזמנת כבויות:
ניתן להעביר הקדשה
כספיית הספר

התהילים המפואר
"בית מרן"

ב-2 דגמים
מפוארים

חובה בכל בית!

מחיר לצרכן:
20 ש"ח בלבד!

עם התיקונים
הגדולים
וסגולות נפלאות
לכל ימות השנה

02-5800095

ניתן להשיג
במלסין

שי מפואר, מזכרת לחתונות, שבתות חתן, בר מצוות וכד'...

שימועון מספר: דוד שלי זכרונו לברכה בא אלי פעמיים בחלום, זה היה לאחר כשנה מפטירתו, הוא בכה ופניו היו שחורות, לא הבנתי מה קרה, התעוררתי מבוהל והודעתי זאת לבניו אך הם אינם דתיים ולא יחסו כלל חשיבות לעניין. סיפרתי זאת לרב, והרב אמר שהדוד חייב תיקון דחוף לנפשו, התקשרתי ישר לבית מרן שיעשו תיקון נפטרים ולימוד משניות לדוד. ליל שבת שאחרי, בא אלי שוב והודה לי מאוד על התיקון שעשית לו, שמחתי, שכן פניו היו מאירות ושמחות.

גם אתם יכולים לשמוח את יקירכם,

בית מרן עורכים תיקון נפטרים ולימוד משניות שזו טובה גדולה ליקירכם

התקשרו עכשיו! למסור את שמות יקירכם 02-6502728

לקבלת העלון במייל חתם שלחו לכתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

למען אבות ובנים

"חנוך לנער על פי דרכו
גם כי יזקין לא יסור ממנה" (משלי כב')

הורים הראויים להיות דמות להערכה והערצה, כמודל לחיקוי

אנחנו אולי רק התכוונו לבקש שקט ורצינו קצת שלווה, אז הרשינו לעצמנו להרים את מתרי הקול ומבחינתנו זה היה אולי עוד צעקה אחת מינורית ולא ממש נחשבת. אבל טעות גדולה בידנו! הצעקה נשמעת ועוד איך נשמעת, לא רק שהיא נשמעת היא גם נחרטת בזיכרונם של הילדים שלנו ועושה שם רושם שלילי גדול ביותר!

אז בפעם הבאה שבגד מתלכלך או שילד עשה מעשה ילדותי הבה לא נשכח שהוא רק ילד והוא זקוק עוד לגדול ולצמוח ושדעתו היא כשל גילו ולא כשל גילנו. תזכרו שהוא ילדנו ואנחנו ההורים ובידנו הבחירה האם להיות עריצים, רודנים ומפחדים או להיות הורים נחמדים קלילים, חייכנים אשר ראויים להיות דמות להערכה והערצה, כמודל לחיקוי.

מתוך "אל תחטאו בילד" מ. יעקובסון

בדרך כלל כשילד מרגיש מאוים הוא מתחיל לפחד וחששות צפות בליבו. הרגשות השליליות מהר מאוד עושות את הרושם בנשמתו העדינה והוא מרגיש פגיע וחסר אונים. מיד עולה בתחושתו ההרגשה שהוא אינו נאהב ואינו מוערך. שימו לב כמה נזק עצום עלול לעשות משפט אחד לכאורה טיפשי ובפרט כשהוא מגיע בתופסת צעקה איום, או מבט מפחיד

מכתב מנער שספג איומים רבים: "אבא! אני קורה לך אבא, כדי לנסות לעורר את לבך, אבל האמת היא שמעולם לא הרגשתי שאתה אבא. הרגשתי שאתה אויב. רוב מה שאני זוכר ממך זה, שהייתה צועק עלי אבל הצעקות האלה לא הועילו לי בכלל. רק הרגשתי שאני רשע, אבל לא ידעתי איך לתקן את זה. כל מה שהצלחתה זה לשכנע אותי שאני אשם בכל דבר."

ארגון החסד
"יד עזרא ושוכלמית"

דרושים מתנדבים
למוקד בירושלים

בימים ג', ד', ה',
לאריזת מוצרים,
פרות וירקות.

החל משעה
9:00 בבוקר.

לתאום חייגו:

054-8440968

חידת השבוע

חידה
מתוך הפרשה

התחלותיו ככי ובסופיו בנה,
והוא אחד משניים שעברו.

פתרון חידה שבת בהעלותך: חטא המתאוננים

את הפתרונות יש לשלוח לכתובת מייל:
betmaran1234@gmail.com

הסגולה השבועית

הצלחה בכל הישועות
לאמר 17 פעם "ניצבת בת עדיאל"
(מעם לועז - שמואל פרק א').

חדש חדש חדש

בשעה טובה ובמחיר טוב הופיע הספר שרבים ציפו לו בקצרה רוח

ספר האות והמופת

פרקי הוד ומופת מידות והנהגות
של חכמי ורבני גרוזיה

בספר זה יחשף הקורא
לראשונה לשכיבי אש
ולגילויים חדשים אודות
גדולי רבני האומה
הגיאורגית על בתי
בנסיונותיה
בהם נחקקו באותיות של
זהב פרקי מופת ונבחרות,
מידות והנהגות
על אורחות חיים
מוסריות נפשות ואדיקות.
יהדותם של רבני וחכמי
העדה הגיאורגית לעם את
הדרך ילכו בה והמנעם
אשר יעשון.

בזמן לחשיפת בחינות לספרי קודש
ואנל מחבר חייב שומעין בן יעקב מוקרית אתה
054-8463555

המעוניין לברר את מוקד הפצת
העלון באזור מגוריו חייג לטל:
02-6502728

זעקתה של בת ישראל הבוקעת מהכפר הערבי העוין
מחרישה אחניים... אך איש אינו שומע אותה...
בהמלצתם של גדולי הדור

איילת זועקת:
"כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה. בידך עותותי הצילני מיד אויבי ומרודפי..."

סיפורה של איילת

לפני כשבועיים התקשרה אלינו איילת שנמצאת כרגע בכפר אשר מטעמי חוק איננו יכולים לציין את שמו. וסיפרה על מצבה הקשה, על הביזיונות, ההתעללות והמכות. "אין לי כח לסבול יותר" – היא אמרה "אתם הצ'נס היחיד שאני נותנת לעצמי, אין לי אף אחד בעולם, ואם אתם לא יכולים, גם אני לא יכולה יותר" ובמילים האלה היא פרצה בבכי חנוק. הבטחנו לה שנגיע ושתחזיק מעמד עוד קצת, ומיד נכנסנו לפעולה ותוך שבועיים הכנו תוכנית הברחה מורכבת, אך עתה נשארו עומדים ותוהים, עלות ההברחה

אחותכם בצרה,
אל תעלימו עין!
חיינו עכשיו והצטרפו
למצוות פדיון שבויים

למוזיקה ומוזיקאים
02-5425800

במלחמה הזאת אנחנו חייבים לנצח!
מחזירים עכשיו את הבנות שלנו הביתה!

לקבלת העלון במייל חונם שלחו לכתובת מייל: betmaran1234@gmail.com